

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1273/2021
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Златко Милосављевић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Милена Кнежевић, адвокат из ..., ради предаје непокретности, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 300/2020 од 22.09.2020. године, у седници већа одржаној 28.04.2021. године донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 300/2020 од 22.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 300/2020 од 22.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 467/2019 од 14.10.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да се са свим лицима и стварима исели из стамбеног објекта тужилаца у ..., у ул. ... бр. ..., на кп. бр. .../... КО ..., као и да наведену непокретност (објекат и земљиште под објектом и уз објекат) преда тужиоцима у државину. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 158.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 300/2020 од 22.09.2020. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару П 467/2019 од 14.10.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију на основу члана 404. став 1. ЗПП због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе,

као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса ни правних питања у интересу равноправности грађана у циљу уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Спорно правно питање – питање стицања својине и страначке легитимације у спору по тужби за заштиту права својине на начин на који се ревизијом указује, није од општег интереса ни у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретно чињенично стање у решењу спорног односа странака. Тужени уз ревизију није приложио судске одлуке којима би поткрепио своју уопштenu тврдњу о неуједначеној судског пракси. У том смислу, образложења побијаних пресуда за одлуку о усвајању тужбеног захтева у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права – чл. 3, 20, 33. и 37. Закона о основама својинскоправних односа, а разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужилац је поднео тужбу 04.09.2017. године, ради исељења и предаје непокретности, а у тужби је као вредност предмета спора наведен износ од 10.000,00 динара.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија је недозвољена.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић